

NOTATY Z PRAKTYKI

JANUSZ STRYCZEK

Włodawa

PRZYPADEK ZATRUCIA GĘSI BIOFURAZOLIDONEM

Biofurazolidon o składzie *Furazolidonum* 2 g, *Calcium Carbonicum* 48 g, *Farina Medicaginis sativae* 50 g działa skutecznie w karmie suchej i zielonej przeciw pałeczkom grupy *Salmonella* w zakażeniach przewodu pokarmowego i wywiera wpływ na *Histomonas meleagridis*.

Przy dłuższym podawaniu Furazolidonu indykom, obserwowano ujemny wpływ na nieśność, płodność, wyłęganie się i wagę potomstwa. Furazolidon nie działa, albo bardzo słabo, na zarazki cholery drobiu. Nie działa leczniczo w schorzeniach wywołanych *Erysipelothrix rhusiopathiae* u drobiu.

Furazolidon działa bakteriostatycznie i bakteriobójczo na drobnoustroje rodzajów *Salmonella*, *Escherichia*, *Streptococcus*, *Staphylococcus*, wybiórczo działa na *Salmonella pullorum* i *Salmonella gallinarum*.

Zaleca się (Polskie leki wet. 1962 str. 336) zapobiegawczo stosować Biofurazolidon w zwalczaniu salmonelozy kurcząt, indycząt, kacząt i gęsiąt przez 14 dni z paszą w stosunku 100 g Biofurazolidonu na 10 kg karmy suchej.

W 1970 r. w fermie gęsi gospodarstwa P. przypadkowo i omyłkowo przez nieporozumienie zastosowano u 15 dniowych gęsiąt, przy schorzeniu przewodu pokarmowego, Biofurazolidon, zgodnie z prospektem. Warunki środowiska były nieprawidłowe: brak ocieplenia (optymalnej temperatury), wentylacji, nadmierna wilgotność. Po dwóch dniach gęsiąta zaczęły masowo padać po około 20 sztuk dziennie.

Prowadzone obserwacje kliniczne wykazały u gęsiąt chwiejny chód, niemożność utrzymania się na kończynach, temperatura w granicach fizjologicznych, opadanie na grzbiet i trzepotanie skrzydłami, obrzęk brzucha. Sekcyjnie stwierdzono wybroczyny na błonach surowiczych, przewodzie pokarmowym, na sercu, obrzęki i przekrwienie płuc, ogniska martwicze na wątrobie, zwyrodnienie wątroby, nadmierna ilość płynów w jamach ciała do stopnia deformującego ptaka, stan zapalny przewodu pokarmowego, wodnistość mięśni szkieletowych.

Po stwierdzeniu zatrucia wstrzymano podawanie karmy zmieszanej z Biofurazolidonem. Mimo wstrzymania podawania Biofurazolidonu z karmą, upadki gęsiąt z objawami zatrucia i zejściami śmiertelnymi trwały.

Wybroczynowość, przepuszczalność naczyń krwionośnych, uszkodzenia narządów wewnętrznych i zaburzenia nerwowe świadczą o wstrząsie toksycznym, jakiego organizm doznaje wskutek toksyn związków furanowych u ptactwa wodnego. Przedłużenie procesu chorobowego przemawia za wysokim stopniem kumulacji związków furanowych u drobiu wodnego. Nadto stopień toksyczności i wrażliwość organizmu wodnego, oraz masowe zejście śmiertelne pozwalają wysunąć następujące wnioski:

1. W prospekcie stosowania Biofurazolidonu odczuwa się potrzebę oficjalnego przeciwwskazania stosowania Biofurazolidonu u ptactwa wodnego.

2. Obserwacje wykazały wysoki stopień kumulacji związków furanowych w organiźmie drobiu wodnego oraz wysoki stopień uszkodzeń narządów wewnętrznych (wątroba), układu krwionośnego (naczyń i serca).

3. Proces choroby przedłuża się i prowadzi do zejścia śmiertelnego u sztuk dobrej i złej kondycji.

4. Brak skutecznych środków leczniczych jako odtrutek na zatrucie Biofurazolidonem.

Adres autora: lek. wet. Janusz Stryczek, Włodawa, ul. Kraszewskiego 15.

ANTONI OBRĄCZKA

Mikołajki

RAK BRODAWCZAKOWATY (CARCINOMA PAPILLIFERUM) ŻOŁĘDZI PRĄCIA U KONIA

U konia, wałacha, maści kasztanowatej w wieku 18 lat, zgłoszonego do leczenia w dniu 4.VII.1970 r. stwierdzono w badaniu klinicznym trudności w oddawaniu moczu. W wyniku obserwacji ustalono nieznaczny wyciek koloru krwisto-brunatnego z cewki moczowej, przy powtarzającym się, co kilka minut, napinaniu się zwierzęcia do oddawania moczu. Utrudnione oddawanie moczu spowodowane było znacznym zmniejszeniem światła cewki moczowej na skutek wzrostu nowotworowego na żołądź. Powierzchnia żołądź pokryta była licznymi naroślami kalafiorowatymi, barwy szaro-białej, konsystencji opornej. Żołądź wskutek powiększenia objętości nie mogła się cofać i pozostawała stale w jamie napletkowej. Zaburzenia w oddawaniu moczu wystąpiły od tygodnia i uległy stopniowemu nasileniu.

Zmiany powyższe uznano za nie nadające się do leczenia, w związku z tym konia uspięto, a zmienioną część prącia przesłano do Katedry Anatomii Patologicznej w Lublinie w celu wykonania badania histopatologicznego. Jak wynika z otrzymanego rozpoznania, przesłany guz posiadał utkanie typowe dla raka brodawczakowatego z wyraźnie zaznaczonymi zmianami szklistymi i rogowaciejącymi (*Carcinoma papilliferum keratodes*). Podścielisko guza utkane było ze zbitej włóknistej tkanki łącznej.

Adres autora: lek. wet. Antoni Obrączka, Mikołajki k/Mragowa, ul. 25 Stycznia 2/I.

HONDESHELL J. W.: Wpływ kombinacji kortykosteroidów na krew i płyn maziowy u koni. (The effect of a corticosteroid combination on blood and synovial fluid in horses). Vet. med. small anim. Clin., 65, 963-966, 1970 (10).

Określono zmiany w mazi oraz w składzie chemicznym krwi u koni z objawami zapalenia stawów po iniekcjach dostawowych kortykosterydu Beta-ret Soluspan. Preparat ten zawiera 3 mg fosforanu betametasone i 12 mg octanu bethametasone na 1 ml. Za zadawalające wyniki przyjęto uzyskanie wyraźnego polepszenia po 96 godz. po pojedynczej iniekcji oraz brak nawrotów w ciągu 21 dni. Polepszenie uzyskano u 90% leczonych koni. U 81% leczonych stawów ilość mazi uległa zmniejszeniu do 0,2-10,6 ml, zaś jedynie w jednym przypadku ilość mazi wzrosła. Wzrost lepkości mazi notowano w 81%, zaś aktywność fosfatazy zasadowej mazi obniżyła się w 77% leczonych stawów. Stężenie fosfatazy zasadowej w surowicy koni leczonych wynosiło 2,4-6,5 sigma/ml.